

ringen, idet de have vedtaget denne Finantslov, og det er blevet forbyret Landet over, i Pressen og alle Steder med det Argument: ja, det maa vi gjøre, vi maa finde os i at offere Landstingets Ligeberettigelse, vi maa finde os i, at Folkethinget alene dominerer paa dette Omraade, vi maa finde os i at tage en Finantslov, der, som Finantsministeren selv udtrykker sig, offrer nogle af Landets vigtigste Interesser. Det er forresten ganske interessant at høre ham sige det, naar han selv derefter skriver Finantsloven under. Det kunne vi Allesammen gjøre, sige de ærede Medlemmer, thi der maa ikke ske Noget, der kan forvirre Folkets Syn paa Wisnepolitikken. Ja, jeg vil ikke gjøre den høitærede Minister Uret, og derfor vil jeg for en Sikkerheds Skyld nævne, hvad han har sagt i Landstinget om Finantsloven. Han har sagt: „Hvorvidt Forslaget, saaledes som det nu foreligger, tillige fortjener den Betegnelse, at det, dersom det blev til Lov, vilde afgive en brugelig Finantslov, turde være meget tvivlsomt. Det kan ganske vist ikke negtes, at der ikke i Forslaget faaves, saavidt jeg formaar at overse, nogen Bevilgning, der er uundgaelig nødvendig for at føre Administrationen forvarlig i Løbet af det næste Finantsaar; forsaavidt kan Forslaget kaldes brugeligt, men det forekommer mig, at der, for at en Finantslov kan kaldes blot brugelig, endvidere maa kræves, at Bevilgningerne i den ere tilstrækkelige til at bevare i god og fyldestgjørende Stand det Bestaaende, og jeg tror, at det vil være en meget berettiget Tvivl, der kan fremsættes, hvorvidt Finantslovsforslaget i den Henseende kan kaldes brugeligt.“ Den ærede Minister vidste altsaa ikke engang, om han kunde bevare de bestaaende Institutioner. Alt dette har de gjort for Wisnepolitikens Skyld, og nu ender det med, at de ere de Eneste, der visne i deres Politik; det er jo et sørgeligt Resultat. Vi vedtog en Lov forleden Dag om Sindsfygevesenet, hvorved vi fremmede en Foranstaltning, der baade i Humanitetens Interesse vistnok var vel set og ogsaa for Skatteyderne havde en ikke ringe Betydning, den modsatte de Herrer sig og vilde lade den visne, og nu endelig kommer det store Spørgsmaal for Dagen, som selve deres Presse har betegnet som et af de mest afgjørende for Landets Udvikling, for Handelsstandens og Kjøbenhavns Interesser. Vi fremme det ogsaa, vi forelægge naturligtvis ikke deres Ansuelser i Uendingsforslags Form, det kunde man dog ikke forlange, vi forelægge vore egne, og mere kan man dog virkelig ikke forlange af et Parti, vi fremme vore egne Forslag og lade dem gaa til det andet Thing, og vi

ere villige til at fremme dem i alle Detailler med den største Udholdenhed, og saa svare de derpaa, at de ville ikke forhandle, de ville forkaste dem, de stille ikke engang selv Uendingsforslag; hvis vi ikke ville vedtage et ganske andet Forslag, saa ville de visne vore. Ja, det maa de Herrer selv være om, men den Wisnepolitik ere de komne daarlig fra.

Scharling: Den sidste ærede Taler mente, at vi ikke viste saa overdreven stor Interesse for Gjennemførelsen af Traktaten, naar vi ikke vilde gaa med til at stemme for Flertallets Forslag paa Toldloven. Jeg skal dog dertil bemærke, at vi ganske vist have megen Interesse for Handelsstraktaten og meget ønske den godkjendt, men at vi dog ikke ønske det i den Grad, at vi kunne være med til at ødelægge Landets Finantser for at opnaa den eller umuliggjøre alle andre Reforme i en overfluelig Fremtid, og naar den ærede Taler mente, at vi ligeledes der vilde vise særlig Handelsstanden, hvor lidet det laa os paa Sinde at fremme dens Interesser, tror jeg ganske rolig, at vi kunne overlade Handelsstanden at dømme om, hvem der i denne Sag viser sig mest tilbøielig til at fremme dens Interesser og det, den ønsker, enten vi, som erklære os villige til uden Betingelser at godkende Handelsstraktaten, eller de Herrer, der knytte dens Vedtagelse til en Betingelse, om hvilken det er givet, at den ikke lader sig gennemføre.

Holstein: Maa jeg blot tillade mig at sige det ærede Medlem, at det er en Misforstaaelse; han ødelægger ikke Noget som helst, hverken Landet i finantsiel Henseende eller noget Andet, ved at stemme for vort Forslag. Forslaget gaar jo nemlig igjennem, selv om han ikke stemmer for det, saa det gjør jo ikke Noget. Hvad der derimod har Betydning, det er det ærede Medlems Afstemning for Lovens Overgang til Landstinget, thi det er en Tilkendegivelse af, at hans Parti vil forhandle, men hans Afstemning imod Overgangen er det første Trompetstød i den Musik, der vil blive blæst for den Politik, der gaar imod at forhandle. Det er den eneste Betydning, som dette Forhold har.

Scharling: Jeg skal bemærke med Hensyn til det, der blev udtalt af den ærede sidste Taler (Holstein) for nylig om, at vi lade Sagerne visne, at jeg selvfølgelig ikke staar her som Ordførere for Landstinget, men kun